

Ο Ζοέλ Ντικέρ είδε το έργο του να εκτοξεύεται στην κορυφή των ευπώλητων βιβλίων σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, ξεπερνώντας το φράγμα των 2.000.000 αντιτύπων.

Στα ίχνη του δολοφόνου μιας Λολίτας

Το νέο μυθιστόρημα του νεαρού Ζοέλ Ντικέρ επιβεβαιώνει τις αναγνωστικές του εμμονές

ΖΟΕΛ ΝΤΙΚΕΡ
Η αλήθεια για την υπόθεση
Χάρρυ Κέμπερτ
 μύθρ.: Γιάννης Στρίγγος
 εκδ. Πατάκη, σελ. 720

Του **ΝΙΚΟΥ ΔΑΒΒΕΤΑ**

Όταν έγραφε το πρωτόλειο μυθιστόρημά του «Η αλήθεια για την υπόθεση Χάρρυ Κέμπερτ», ο Ελβετός συγγραφέας Ζοέλ Ντικέρ (1985 -) σίγουρα δεν θα μπορούσε να φαντασθεί πως θα είχε τη διαβολική τύχη του κεντρικού του ήρωα Μάρκου Γκόλντμαν, ενός εικοσιεπτάχρονου Αμερικανού, που με το πρώτο του βιβλίο επιτυγχάνει το απόλυτο μπεστ σέλερ. Ο Ντικέρ είδε το έργο του να εκτοξεύεται στην κορυφή των ευπώλητων βιβλίων σε μια σειρά από ευρωπαϊκές χώρες, ξεπερνώντας το φράγμα των 2.000.000 αντιτύπων και σύσσωμη τη διεθνή κριτική να τον αποθεώνει ως τον «ανατέλλοντα αστέρα» της αστυνομικής λογοτεχνίας.

Τι είναι όμως αυτό που τράβηξε τόσους αναγνώστες στο υβριδικό μυθιστόρημα ενός πρωτοεμφανιζόμενου, το οποίο διαδραματίζεται στην Αμερική το καλοκαίρι του 1975; Ασφαλώς ο Ντικέρ κινεί με μεγάλη δεξιοτεχνία στη μυθιστορηματική σκηνή έναν πολυπρόσωπο θίασο υπόπτων, εξασφαλίζοντας με τις συνεχείς ανακαλύψεις και τις διαδοχικές ανατροπές

αμείωτο το σασπένς μέχρι και την τελευταία σελίδα.

Μόνο που το αστυνομικό του δεν έχει καμιά σχέση με τα κλασικά έργα του είδους. Ο νεαρός Ελβετός πατάει εμφανώς στα χνάρια του Βλαντιμίρ Ναμπόκοφ (εν μέρει συμπατριώτη του), που έζησε και αυτός για μεγάλο διάστημα στις ΗΠΑ και αποτύπωσε με ενάργεια τις κλειστές επαρχιακές κοινωνίες, τα σεξουαλικά ήθη και τον πουριτανισμό των κατοίκων της στο κορυφαίο έργο του «Λολίτα».

Στη δική του περίπτωση, η Λολίτα, η θελκτική δεκαπεντάχρονη, ακούει στο όνομα Νόλα και έχει τρελάνει τους περισσότερους άνδρες της μικρής της κωμόπολης. Όμως ο τυχερός εραστής της θα είναι ο τριαντάχρονος συγγραφέας Χάρρυ Κέμπερτ, που έχει καταφύγει στην περιοχή για να ολοκληρώσει το ημιτελές «αριστούργημά» του.

Όπως ο ποιητής Χέμπερτ στη «Λολίτα» του Ναμπόκοφ (προσέξτε τις ομοιότητες ακόμα και στα ονόματα των ηρώων), έτσι και ο πεζογράφος Κέμπερτ θα ερωτευθεί τη Νόλα και θα σχεδιάσει μαζί της τη φυγή τους στον Καναδά, αν και ξέρει πως η σχέση με μια ανήλικη τιμωρείται αυστηρά από τον νόμο.

Τις παραμονές της αναχώρησής τους η Νόλα θα εξαφανισθεί μυστηριωδώς. Οι αρχές,

Η ιστορία του βιβλίου διαδραματίζεται στην Αμερική το καλοκαίρι του 1975.

Ο Ντικέρ κινεί με μεγάλη δεξιοτεχνία στη μυθιστορηματική σκηνή έναν πολυπρόσωπο θίασο υπόπτων, με διαρκείς ανακαλύψεις και ανατροπές.

βάσει των μαρτυριών που έχουν συλλέξει, πιστεύουν ότι δολοφονήθηκε στο γειτονικό δάσος από έναν άγνωστο άνδρα. Τριάντα τρία χρόνια μετά την εξαφάνισή της το πτώμα της θα βρεθεί θαμμένο στον κήπο του Χάρρυ Κέμπερτ! Φυσικά η παράνομη σχέση τους

αποκαλύπτεται με όλες τις παιδοφιλικές λεπτομέρειες, και ο Χάρρυ κατηγορείται για την αρπαγή και τη δολοφονία της δεκαπεντάχρονης Νόλας. Σε αυτό ακριβώς το σημείο εμφανίζεται ο αγαπημένος μαθητής του Κέμπερτ, ο Μάρκος Γκόλντμαν (βασικός αφηγητής της ιστορίας), ανερχόμενος συγγραφέας που οφείλει τη λογοτεχνική καριέρα του στα μαθήματα δημιουργικής γραφής του πρώτου. Ιδιαίτερα ευφυής, αντιλαμβάνεται πως κάτι σάπιο υπάρχει σε αυτήν την αμερικανική κωμόπολη και βάζει σκοπό της ζωής του να βρει τον πραγματικό δολοφόνο της δεκαπεντάχρονης και να γλιτώσει τον δάσκαλό του από την ηλεκτρική καρέκλα. Εγκαθίσταται λοιπόν στο σπίτι του Κέμπερτ και αρχίζει τις δικές του έρευνες καταγράφοντας παράλληλα την πορεία τους σε ένα κείμενο τεκμηριωτικής μισοπλασίας, από το οποίο έχουμε την ευκαιρία να διαβάσουμε αρκετές σελίδες, εν είδει εμπόλων αφηγήσεων.

Και φυσικά, αν σας θυμίζει κάτι αυτή η κίνηση, δεν κάνετε λάθος. Ναι, παρόμοια συμπεριφέρεται και ο νεαρός Τρούμαν Καπότε όταν ερευνά ως δημοσιογράφος τη δολοφονία μιας τετραμελούς οικογένειας, που θα γίνει αργότερα η πρώτη ύλη για το περίφημο πια μυθιστόρημά του «Έν ψυχρώ».

Είναι ο δεύτερος αφανής δά-

σκαλος που ο Ελβετός Ντικέρ ακολουθεί κατά πόδας. Ο τρίτος είναι ο Φίλιπ Ροθ. Γιατί αν κάτι διακρίνει τον Ντικέρ δεν είναι μόνον οι ανατροπές και το σασπένς, μα και το διακριτικό εβραϊκό χιούμορ που σαφώς δανείζεται από τον Ροθ. Ο κεντρικός του ήρωας Μάρκος Γκόλντμαν μπορεί να έχει μπλεχτεί σε μια βρόμικη όσο και ενδιαφέρουσα ιστορία, όμως περισσότερο και από τους παρόμοιους αυτούς τρέμει την Εβραϊκή μητέρα του, που εμφανίζεται κάθε τόσο για να τον επαναφέρει στον «ενάρτετο» δρόμο. Εδώ ο Μάρκος διασταυρώνεται με τον βίο και την πολιτεία του καθηγητή-πεζογράφου Νέιθαν Ζούκερμαν, του διασημότερου alter ego του Φίλιπ Ροθ. Και δεν είναι ο ασφυκτικός έλεγχος της εβραϊκής οικογένειας το μοναδικό κοινό τους στοιχείο, μα και οι λογοτεχνικές συμβουλές του Κέμπερτ στην αρχή κάθε κεφαλαίου, οι οποίες μας φέρνουν στον νου παρόμοιες ρήσεις του Ζούκερμαν από το βιβλίο του Ροθ «Το φάντασμα φεύγει».

Όποια πάντως συμβουλή κι αν ακολούθησε ο νεαρός Ντικέρ στο μυθιστόρημά του, όποια διακειμενική συνάφεια και αν επιδίωξε, σε όποιο μεγάλου δάσκαλου το χνάρι κι αν πάτησε, το αποτέλεσμα φαίνεται πως δικαιώσε τις αναγνωστικές του εμμονές.